

Előfizetési árak:
 Egész évre 10 frt — kr.
 Félévre 5 „ — „
 Negyedévre 2 „ 50 „
 Egy lóra 1 „ — „
 Egyes szám 4 kr.

Megjelenik mindennap,
 vasárnap kivételével.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÉPÁRT KÖZLÖNYE.

Szerkesztőség

és

Kiadóhivatás:

Fő-piacz, Simonyi-ház
 a városházával szemben

Hirdetések a legméltó-
 keltebb árszámítás mel-
 lett vétetnek fel.

Kétszázadik évforduló.

— Emlékezés 1695. márczius 13-ra. —

Harmadéve, április 11-én mult 200 esztendeje, hogy Leopold király Debreczent szabad és királyi várossá emelte. E nagy eseménynek, mely pedig új korszakot nyitott városunk történetében, kétszázadik évfordulója felett átsiklottunk anélkül, hogy bármily szerény formában megjubiláltuk volna.

Kitértünk a hivatalos ünneplés elől azzal a kifogással, hogy hiszen tényleg csak 1715-ben lépett a királyi városok jogainak teljes élvezetébe a város, midőn becikkelyeztetett és követei az országgyűlésre is meghivattak.

Ugy gondolkoztak tehát a városházán, hogy csak 1915-ben érdemes jubilálni Debreczennek szabad és királyi városi rangra emelését.

Azonban Debreczen már sokkal előbb is gyakorlatába lépett a királyi városok egy másik, igen fontos jogának. Ugyanis Debreczen városa már 1694 decz. végén meghivatott az 1695. január 26-dik napjára kitűzött tárnokszéki ülésre. A város legelső tárnokszéki követei az ügyes diplomata Pósalaki János és a sokszor főbírósgot viselt Komáromy György voltak.

Ez alkalommal kebeleztetett be ünnepelesen Debreczen a tárnoki királyi városok társaságába, tették le követei a város közönsége nevében a szokásos esküt; ekkor tárgyalattak legelőször a tárnok-széken, mint másodfoka bíróságnál a debreczeni tanács által polgári perekben hozott ítéletek ellen tett főbebevezések.

Ez ünnepélyes aktus lefolyását, melylyel Debreczen már 1715 előtt szabad királyi városi jogok élvezetébe lépett, — az 1695. évi tanácsi jegyzőkönyv, márczius 13-diki keltezéssel, bőven és érdekesen írja le.

A kétszázadik évforduló alkalmával emlékezet okáért ide igtatjuk ezt a jegyzőkönyvet egész terjedelmében:

Die 13. Martii in Congr. Sen. et Comm Pósalaky János és Komáromi György Uramék baza érkezvén, referálják, hogy ad terminum sedis Tavernicalis agymint 26 Jan. az interveniált alkalmatlan ut és idő miatt nem érkeztenek; hanem harmadik napra a midőn már kétszer sessio celebráltatott volna; oda érkezések után mindazáltal magokat a Méltóságos Tárnok Mester gr. Erdődi György ur előtt megjelentvén az ő Nagyságának küldött ajándékkal, úgy mint egy bársonnyal borított aranyos karddal, ő Nagysága e medio congregationis kijönni méltóztatott és ő kegyelmeket honorifico excipiálta, az ajándékokat kedvesen vette, offerálván magát, hogy a Tekintetes Nemes Tárnok szék előtt praesentiajokat megjelenti és behivatván, meghallgattja, melyet ő Nagysága véghez is vitt, a Nemes Székben csakhamar meg irt követeket be hivatván, holott is ő kegyelmek ilyen formán exponáltak:

Mivel Császár és koronás Király kegyel-

mes Urunk ő Felsége Debreczen városának sok meritumit megtekintvén in statum et numerum Liberarum ac Regiarum incltyi Regni Hungariae Civitatum recipiálni, libertatibusque et praerogativis earundem megajándékozni; arra nézve Méltóságos gróf ur ő Nagysága is ex officio in congregatione incltyae sedis Tavernicalis termino praesenti levele által hívni méltóztatott, mely ő Nagysága méltóságos parancsolottjának engedelmességedvén mi általunk non plenipotentiarius követi által, jóllehet az interveniált alkalmatlan fergeteges idő és abból következtetvén ad primum diem fixum nem lehetett is; mindazon által mostan compareált; minek okáért instalunk alázatosan nomine dominorum principium nostrorum, hogy megnevezett Nemes Debreczen városát a Tek. Nemes Szék magatársaságába recipiálni és incorporálni méltóztatassék.

Ezeket patienter meghallgatván és követ atyánkfainak neveket sa váro-ban való tiszteket megkérdezvén per publicum notarium protokoláltatták ex domo congregationis kimenni és kinn várakozással lenni parancsolták.

Kimenések után midőn Tekintetes Nemes Szék dolgokról discurrált volna, két becsületes követet ugymint Petróczy István nemes Póson városa notariusát és nemes Kőszeg városa követét hozzájuk kiküldvén, a város privilégiumát beadni kívánták leginkább a végre, hogy continentiajából megértsék, hogy ha Debreczen városa ad jurisdictionem dominorum magnificorum tavernicorum applicaltott-é, amint asserálták követeink; minthogy penig in oraginali az időnek mostohasága miatt a privilégiumot elvinni nem lehetett, nállok lévő igaz és vidimált páriját beadták.

Kévs idő vártatva ugyan a folyúl megnevezett két követek hozzájuk kijövé, a méltóságos gróf és az egész T. N. Tárnok szék nevével értékre atták, hogy ex tenore privilegiorum in veris paribus exhibitorum constal Nemes Debreczen városának mind a több szabad és királyi városok közé való recipiálattása és azoknak szabadságokkal való megajándékoztatása; mind penig Méltóságos Tárnok Mester Ur jurisdictionijához való applicaltattása, melyen méltóságos gróf ur ő Nagysága az egész T. N. Székkel egyttt, szivesen örülvén kész társaságában recipiálni; demivel hogy eittül fogva a szabad és királyi városok ezt a szabadságot sok költségvel, fáradtsággal szerzették, oltalmazták, arra nézve valamely város ujonnan magit recipiáltatta, a nemes societas közö contribuált. — kegyelmeknek is a szerint kell cselekedni azt praestálván kegyelmek, mindgyárast behivatván sessio adattatik kegyelmeknek is.

Ezt megértvén követ atyánkfai, felelték, hogy az régi jó rend tartást observálni készek, csak hogy a városnak sok nyomoruságit, elpusztult állapotját méltó consideratióba vévén ahoz képest kívánják a Contributiót; melyre a megirt deputatusok a város fogyatkozott állapotjának jóllehet recognitiójával, mindazáltal a több városoknak is hasonló nyomoruságinak, objectiójával replicálván, a több városoknak kicsiny voltokat és ahoz képest való contributiójokat representálván, ellenben penig Debreczen városának nagyságát és állapotját aggerálván, kívántak 800 fl. Rh. Sok disceptatiók és a deputatusoknak három izbeli ki s be jövéssek után kellett conferálniok 400 fl. Rh. melyet megigérvén és de praestatione asseratiot adván, mindgyárast be hivatattak és a szokott juramentumot deponálván leülrettettek legutó.

Jóllehet mind azelőt a gróf előtt instalván, magát ajánlotta volt, hogy a folyeb való helynek adásában munkálkodik mindaz egyezés-

nek idején magok hypothesisébe, a városnak extollalásához és a szerint a nagy summának fizetéséhez képest fölöle instáltanak; de nem obtineálhattak, a lévén a régi praxis, hogy a mikor incorporáltatik, a sessionakis rendi a szerint observáltatik.

Mas napra virradván a követek mindnyájan felgyűltenek az ország házához, mely söld háznak hivattatik és ott discurrálván az új Tárnok Mesternek ő Ngának és Vicéjének Dobsa István Uroak adandó ajándék fölöl, hozattanak egy öreg mosdó medenceze formájú de kosár módon vékony vesszőkkel font ezüst aranyos edényt 100 frt; azt citromokkal, narancsokkal, pomagránatokkal teli rakván küldötték gróf urnak, ismét egy fedeles pohárt 50 frt azt küldötték vicetárnokmester urnak, abban egyegy városra, ugy Debreczenre is 6 frt esvén, megkellett adni, annak utána ismét sessiora menvén, 12 óráig continuáltak.

Elvegezvén a több dolgokat, conclldautak, hogy a régi actákat a protocolumból compendiose excerpálják és mindenik város számára egyegy könyvet csinálván, abban írják, melynek végben viteliie deputáltattak a publicus notarius és nagyszombathi követ uraimék, plenipotentiát adván nékiek, hogy a ladá és könyvet felnyithassák és be pec-ételhessék. Ezek után az actákat olvastatták és a követek mind yájan subscribálták és pecsételték és protocolumba tévén ismét a protocolont is spárgával bekötvén, minden városból egy egy pecséttel bepecsételték és a ladába tették ugy városunk privilégiumának páriját is pro futura conservatione. Végre a ladának két zárjait két kulccsal bezárták, mely kulc-okuak egyike marart Póson városánál, másik Nagy-Szombath városánál.

Ugyanakkor gróf ur ő Nza ez követeket mind nagy grófi módon megvendéglette, következő napon követ atyánkfaiat külön ebéden tiszteessége en traktálta.

Mnemü dolgokra kellett penig követ atyánkfainak a város képében eskünni, és megirt protocolumból kivett régi jaramenti formában megláthatni, az actákat és processusokat is az könyvből kitanulhatni.

— Belföldi hírek. (Kossuth ma n d á t u m a). A tapolezai kerületben, a most meghalt Csizó Pál képviselő halálával megüresedett mandátumot táviratilag Kossuth Ferencznek ajánlották fel és Kossuth Ferencz azt ugyancsak táviratilag el is fogadta. — (Nyiregyháza ön állósítása.) A Nyiregyháza város képviselőtestülete 25 tagból álló bizottságot küldött ki, Nyiregyháza önálló törvényhatósággá atalakitása kérdésének tanulmányozására és a szükséges javaslatok megtételére. — (Pöspöki konferencia.) Tegnap délelőtt kezdődött meg a budavári primási palotában a püspöki kar konferenciája. Tíz órakor a hercegprimás rövid imával nyitotta meg az értekezletet, és Isten áldását kérte tanácskozására. A konferencia megnyitása után telemli a primás hogy a főrendiház szerdán kezdődő ülései során a méz hátralévő egyházi politikai javaslatokkal is foglalkozni. A püspöki kar ezekre vonatkozó ag már ismételten kifejezte a maga alá-pontját, ugy hogy annak újabb precizirozása nem szükséges. A püspöki konferencia ez értelemben határoz és kijelenti, hogy a vallásszabadság és reczecczióra vonatkozó törvényjavaslatokkal szemben eddig elfoglalt álláspontján tovább sem változtat. A konferencia további folyamán a legutolsó püspöki konferencia óta a püspöki karhoz beérkezett kérvények és jelentések vétettek tárgyalás alá.

— Külföldi hírek. (Róma és a keresztény szocializmus). A kardinális kongregációja az Agliardi nunciust által beküldött okmányok megvizsgálása után azt határozta el, hogy azt a véleményét fogja a pápa elé terjeszteni, hogy a keresztény-szocialista-egyesületek alapszabályai megfelelnek ugyan a Novarum Rerum-enciklika szellemének, de hogy ama mód miatt, a hogyan azokat fogadtatásitják, a szentatyának intő szöveget kell hozzájuk intéznie és meg kell óvnia a püspökök tekintélyét az őket fenyegető meggyalázások ellen. A pápa e vélemény alapján azt a határozatot hozta, hogy dekretumot fog kibocsátani, melyben felszólítja a keresztény-szocialista egyesületeket és mindazokat, a kiket illet, hogy a püspökök iránt kellő tisztelettel viseltessenek (A hollandi királynő kéz fogója). Mint Amszterdamból táviratozzák, az ottani udvari körökben az a hír terjedt el, hogy a királynő e nyáron Albert porosz herceggel jegyet fog váltani. (A japán-kínai háború) A párisi Min jelentése szerint Franciaország, Anglia és Oroszország között megegyezés jött létre aziránt, hogy Japán előlegesen micsoda kínai területeket vegyen birtokába, valamint arra nézve is, hogy micsoda területekről mondjon le véglegesen. A többi hatalmak ismerik az ebbeli föltételeket és teljesen hozzájárulnak.

— Spanyol kormányválság. Azok a brutális támadások, a melyeket a madridi helyorség 300 tiszte birlapszerkesztőségei ellen intézett, kormányválságra vezettek. A Resumen cz. madridi újság kritika tárgyává tette, hogy a fiatalabb spanyol tisztek föltűnően csekély számmal jelentkeznek részvételre a kubai expedícióban. A tisztek ennek folytán, valószínűleg, hogy bizoanyiták bátorságukat, megrohantak a Resumen szerkesztőségét s inzultáltak az ott talált szerkesztőket. A Globo című republikánus lap, egykoron Castelar közlönye másnap erőlyen cikikben tiltakozott a katonatisztek erőszakoskodása ellen; a Heraldo egyidejűleg szintén fölszóalt a fölháborító kihágás miatt. Ennek lön a következménye a 300 tiszt éjjeli látogatása a Globo, Heraldo és Resumen szerkesztőségeiben, a mely alkalommal többeket megsemmisítettek. A képviselőházban viharos jelenetek között kérdést intéztek a hadügyminiszterhez ebben az ügyben; és a mikor a miniszter védelmezni próbálta a tiszteket, az összes jelenvolt újságírók tüntetőleg elhagyták az üléstermet. A madridi újságok szerkesztői elhatározták, hogy biztosítékokat kérnek a kormánytól hasonló

merényletek ismétlődése ellen, — mert ha meg nem kapnák azokat, — kénytelenek volnának beszüntetni az összes újságokat. — Sagasta miniszterelnök hajlandó is lett volna megadni a kívánt garanciákat, haem a fővárosban fekvő ezredek parancsnokai kijelentették, hogy szolidaritás tiszteikkel, a kik közül ezen gyűlést tartottak és kimondották, hogy párbajra hinak minden újságíró, a ki a tisztekre sérelmes cikket közöl. Ily módon annyira elmérgesedett a helyzet, hogy Sagasta összehívta a minisztertanácsot, a hol megegyeztek abban hogy az egész kormány beadja lemondását. Ez vasárnap tényleg megtörtént, a regens-királynő el is fogadta a liberális Sagastakabinet lemondását, kinevezte egyszersmind Martinez Campos tábornagyot Madrid főparancsnokává és megbizta őt a kormány magalakításával.

A szocziális munkás-kérdés.

Szathmáry Elek H.-M.-Vásárhelyt e cím alatt egy röpiratot ad a nép kezébe, mely a legmodernebb kérdéssel: a szocziális munkás-kérdéssel foglalkozik.

A világos gondolkozással megírt röpirat első fejezete a helyzet képét tárja elénk; miután panaszkodik, hogy a fenyegető veszedelemmel szemben tanácstalanul állnak a hatóságok, a következőket írja:

A munkásosztály nehéz helyzetén mulhatatlanul segíteni kell; de ha egyedül erre irányozzuk tevékenységünket s nem az általános helyzet javítására, megváltoztatására törekszünk, — akkor kárba vesszük, meghinsult minden fáradságunk és igyekezetünk.

Ha figyelmesen vizsgáljuk azon okokat, melyek a munkások helyzetét súlyossá tették, két féleire találunk; egyik csoportba oszthatók azok, melyek tőlük nem függő körülményekből származnak; másik csoportba pedig olyanok, melyekért egyedül és kizárólag önmagukat okolhatják.

Mult évben rossz volt a termés az alföldön, nem kereshették be, mint más jobb években egész esztendőre szükséges élelmüket.

A vasut hálózat mindinkább kiépülvén, a favarozás csaknem teljesen megszűnt.

A birtokos osztály nyomasztó terhek alatt görnyedezik, cselédességének számát, a lehető legkisebbre szállította le. Pénzes munkást pedig vagy épen nem, vagy a legszükségesebb számban foglalkoztat s hogy a kézi munkát, melyet anyagi ereje fogytán nélkülözni, mellözni kény-

telen, némileg pótolja, gazdaságában gépeket alkalmaz; s általában gazdaságát olyképp rendezi be s oly czikkeket termel, melyeknek előállítására pénzes kézi munka erő alkalmazása nélkül lehetséges.

Ugy az állami, mint a nagyobb magán munkálatok is rendszerint vállalat útján biztosítottatva, a munkás osztály ki van a vállalkozók kényének szolgáltatva. Rosszul fizetik őket, hogy minél nagyobb hasznot rakhassanak zsebre, ez nem elég, mert azt a kevés munkabért is, melyet tényleg kiadtak, rendszeren vissza szipolyozzák az általuk méreg drágán a munka helyen elárusított élelmiszerek és rossz italokért.

A kereset megcsökkent s ez a munkás osztályra nézve már magában véve is elég nagy csapás, de tetemes mérvben fokozzák jelenlegi súlyos helyzetüket oktan viselkedésük által ö maguk is.

Aratáskor oly magas részt követelnek munkásaink, hogy a gazda azt meg nem adhatja s kényszerítve van közülök sok e miatt, s azért is; mert a gabonát kévébe kötni nem akarják, aratókat vidékről fogadni.

A házi ipar egyetlen ágát sem akarják elszajátítani, holott annak elterjedése egyetlen vidéken sem lenne annyira kívánatos, mint itt az alföldön, hol a munkásoknak tél idején épen semmi dolgot, foglalkozást nem tudnak nyújtani.

Ha magok a munkások nem is, de gyermekeik már elhagyták régi, egyszerű, szép és eredeti magyaros viseletüket s mindenben a vagyonosabb osztály gyermekeit utánozzák.

Mindezeket és sok más, ezekhez hasonló dolgokat összevéve, nem csoda, hogy a munkások élete terhesse vált, maguk és családjuk fenntartása sok gondot és aggodalmat okoz.

Ha azonban figyelmesen széttekintenek maguk között, találni fognak még sok olyan munkásra, kik a mostoha viszonyok dacára is türelemmel és szorgalommal, szükséglet nem szenvednek, mert egész nyáron szorgalmasan dolgoztak, a munkában nem válogattak és nem lesték összedugott kézzel, hogy a sült galamb szájukba repüljön.

Szegény ember mindig volt, van és lesz is, míg a világ fenn fog állani. A világ ezen rendjén változtatni nem lehet. Nagyobb rázkódások felforgathatják ugyan rövid időre, de csakhamar visszatér az megint a rendes mederbe.

Kinek a földi javakból bővebben jutott, annak kötelessége, hogy a szegényeket istápolja, segítse, gyámolítsa; viszont ezeknek, hogy a vett jótélményeket, hű, becsületes és oda adó

A „Debreczeni Ellenőr“ tárczája.

Aki mindent tud.

— Irta: Tüske Pál. —

Dániel ur a XIX-ik század minta-férje. Páratlanul jó ember, kinek szívéhez gyanuja se fér az asszonyi hűtlenségnek. Nem azért, mintha Ágnes asszony találta volna fel a bűjtölést vagy pedig abban a hirben állana, hogy a szenteknek különös tisztelője, — oh nem, hanem, egyszerűen azért, mert Dániel a földteke legjobb férje, a ki mint egyetlen, magaslik ki a századvég csodálatos jellemű emberei közül.

Mások azt mondanák, hogy Dániel ur ostoba, pedig Dániel ur bölcs, akinek semmi tragikus indulat nem terem meg a vérmérsékletében. Egyetlen egy tulajdonsága van, amit mások kárhoztatnak benne, de én azt hiszem, hogy ez is erényszámba mehet, t. i. azt hiszi magáról, hogy ő (már mint Dániel) mindent tud.

Különb Dániel ur 40-es férfi, kissé elhízott, kopasz és piros kápe állandóan az elégedettségtől mosolyog. Ágnes asszony ellenben karcsu, hajlékony, szelíd nézésű és mindenek fölött fiatal. Alig multa felét 5 évvel a Dániel ur éveinek. Azt mondják, hogy szemében van valami csodálatos delej, ami megbabonázza a férfiakat. Más asszony ugyancsak felhasználná azt a különös deejességet, de Ágnes asszonyról még az ellenségei sem tudnak többet, minthogy Ferenczcel, egy aggligény számba menő beamterrel, jóbarátságban él: Bán Rezső-

ról pedig szívesen és sokat beszél; Kövi Gyula gyakran áll meg az ablaka alatt és sokáig fecsegnék együtt. Tehát Ágnes asszonyt nem lehet azzal vádolni, hogy félrevonul a világtól és apáczalettről ábrándozik. Ennyi ez egész. Egyebet nem tudnak róla. De ne is tudjanak, mert Dániel ur nem szokott foltot tűrni a ház becsületén. Ezt a tulajdonságát ugyan még nem ösmerte senki, perze csak azért, mert nem is volt rá szüksége, hogy fitogtassa.

Különb mindez nem tartozik a dolgra. Dániel ur boldog ember és Ágnes asszonynak sincs oka valószínűleg a panasza, amit onnan lehet tudni, hogy nem panaszol senkinek.

Milyen boldog, milyen idylli életet élnek. Ágnes asszony néha a falon függő képtartóra néz, a hol többek között látni lehet a Ferencz, a Gyula, a Rezső stb. ismerős arczképeit. Ilyenkor olyan csodás tüztől lobbannak meg a szemei. Dániel ur csendesen mellé lopódzik, megfogja a kicsiny, puha, fehér kezét és így szól:

— Tudom, kire gondoltál?

Az asszony semmit sem szól. Tétovázva néz a Dániel ur fényes, kopasz homlokára, miatt Dániel ur mosolyogva mondja:

— Rám gondoltál te, édes cziczuskám!

Az asszony ajkain futó mosoly villan keresztül és bágyadtan bólint a csinos fejével. Kívül megnyílik az ajtó s a szobaleány rejtélyes mimikával int Ágnes asszonynak, a ki hirtelen odaszalad s lopva vesz át bizalmas cselédjétől egy picziny aranyszegélyű levelet.

Dániel ur is lassan odacsoszog és jámbor hangon kérdi:

— Baj van?

— Semmi, semmi, — feleli az asszony. — Ugyan Juliska menjen már, — mondja a szobaleányuk. — Maga mindig zavarja az embert.

Juliska szobalány ravasz fejmozdatással mutatja, hogy megy, — Ágnes asszony pedig zavartan és elvörösödvé rejti el a levélkét. Dániel ur hm-get és így szól:

— Tudom miben zavarta meg a szobaleány, akarom mondani, tudom mire való ez a szende pirulás.

Az asszony szinte rémült tekintetet vet a Dániel ur boldog arczára. De az arcz nem veséyes, nem készül ott semmi zivatar. Olyan derült, mint a felhőtlen ég.

Dániel ur folytatja:

— Tudom, hogy meg akartál csókolni. Édes cziczusom, — szegylted a szobaleány előtt. Nos? — Nem lát senki. Hopp! Megvan!

Ezzel Dániel ur oda tartja a nyírott bajszu száját és Ágnes asszony egy parányi, lehelletszerű csókot nyom rá.

Más ember azt mondaná, hogy a csóktól zuzmarvá lett a Dániel ur bajszu, de a boldog Dániel ur így szól:

— Milyen édes, milyen édes és boldog mosolylyal csoszog dolga után.

Ágnes asszony lázas sietséggel és remegő kézzel töri fel a levelet. Gyorsan futja át a szavakat; tartalma rövid: „Holnap reggel a szokott helyen várlak.“ — Ripsz-rapsz. A le-

munkásság demeljük.

Most osztályunk szabad k... az illető... nyaru hely...

A segyobb óva járnai, hogy kik arra v... konyság o... zatainkat, ság kielég... talanságra... hogy azok... enyhíthessé...

Iro

* To

nemsokára lának a

Az ünnepe

lez, a ma

a királyné

nyekből ö

nevesebb

kalomra u

rajzát, a

zet, a me

netét fogj

Tassót az

viszonyt

vel. Soter

alappán k

szép és s

szerezte s

* A

története

32-ik füze

októberi

ket mondj

egykoru

örvend I

külföldi s

a szegedi

jan 13.

21-én.

jan 22. A

Ihász D

Részlet a

Részlet B

vélnek v

tépik és

elől.

Más

kél fel. S

mereng a

kicsattan

válogat.

A leomló

simul. A

gondol, a

É nevet

csendese

zen. A k

homloka

—

szülsz.

Az

veszve v

arra, ki

—

sem men

Er

—

Dá

szony me

pap nem

pár bold

csupán

Itt zem

Eg

haza. A

rémülten

munkásságuk által viszonzják s jövőre is kiérdemelik.

Most azonban, midőn a szükség munkás osztályunk ajtaján tényleg bekopogtatott, nem szabad kudarunk, nem lehet keresnünk, vajjon az illető önhibájából-e, vagy anélkül jutott sanyarn helyzetébe. Ki kell abból segíteni.

A segélynyújtás körül azonban a legnagyobb óvatossággal és körültekintéssel kell eljárni, hogy abban csak olyanok részesíthessenek, kik arra valóban rá vannak szorulva. A jótékonyosság oltárán nem azért halmozzuk fel áldozatainkat, hogy azokból a szemérmetlen kapzsiság kielégítést nyerhessen, a henyeség és dologtalanságra új ösztönül szolgáljon, hanem azért, hogy azokból a valódi nyomor és igazi szükség enyhíthessék.

(Vége köv.)

Irodalom — Művészet.

* **Torquato Tasso-jubileum.** Olaszország nemsokára tényleg ünnepélyi fogja Tasso halálának a háromszázados évfordulóját megülni. Az ünnepély kimagasló pontja egy színelőadás lesz, a melyen Tasso Amintáját fogják játszani a királyné jelenlétében, egykoru zeneszereményekből összeállított kísérettel. Solerti, a legnevesebb olasz irodalombúvárok egyike, ez alkalomra megírja három kötetben Tasso életrajzát, a melyben legérdekesebb lesz az a fejezet, a mely a nagy költő fogásának a történetét fogja előadni. Eddig úgy tudták, hogy Tassót azért vetették börtönbe, mert szerelmi viszonyt kezdett Eleonora ferrarai hercegnővel. Solerti most újonnan fölfedezett okmányok alapján kimutatja, hogy: Eleonora nem is volt szép és sem Tasso ötét, sem ő Tassót nem szerette soha.

* „Az 1848—49-iki magyar szabadságharc története” című munkából most jelent meg a 32-ik füzet, a melyben Gracza György a bécsi októberi forradalommal kapcsolatos eseményeket mondja el a szokott elevenséggel. A füzet egykoru képei a következők: — A bécsi nép ürvend Latour halálának (egykoru kép) A külföldi szabad csapatok. Branyiszko Kossuth a szegedi nép közt. Csata Nyárasdnál 1839. jan. 13. A nagyszabasi első csata 1849. jan. 21-én. — Rézlet a szolnoki csatából 1849. jan. 22. A Windschwechali ütközet 1846. jan. 25. Ihász Daniel ezredes. (1879-iki arcképe.) Rézlet a szolnoki csatából 1849. márcz. 5. — Rézlet Komárom ostromából.

vélnek vége van. A picziny kezek összetépi és darabjait elszórják kíváncsi szemek elől.

Másnap az asszony lábzan égő arcczal kél fel. Sebb, mint valaha. Tükre elé áll és mereng a pár rózsan, mely a tejféhér arczon kicsattant. Még sebb akar lenni. Ruhái közül válogat. Melyik áll jól, melyikben a legszebb? A leomló könnyű szövet szoborszerű idomaira simul. Arczán tutó mosoly szalad át, amint arra gondol, a ki a levelet írta. Ki lehet? Titok. É nevet suttogva sem meri kiejteni. Az ajtón csendesen kopognak. Ágnes asszony összereszen. A következő perczben a Dániel ur fényes homloka világít be a nyíláson.

— Jó reggelt czicsus! tudom hová készülsz.

Az asszony majd kövé mered. Ámulás és veszve van. Kérdőleg függeszti szemét Dániel arra, ki elégedetten néz feleségére s így szól:

— Tudom, hogy misére sietsz. Menj edesem menj.

Ezzel megfordult. Az ajtóból vissza intett.

— Pá edesem. Pá czicsám.

Dániel ur ment dolgára. — Ágnes asszony ment a misére. Lehet, hogy ott volt. A pap nem tett ellenkező nyilatkozatot. A szelid pár boldog életét nem zavarta semmi. — Még csupán egy kis intermezzóról van tudomásom. Itt sem történt tragikai összeütközés.

Egyszer Dániel ur szokatlan órában ment haza. A szobaleány, ki az előszobában volt, rémülten csapta össze a kezét és beakart sur-

A kis király.

— Utczai kép. —

Ilyenkor tavasz alkalmatosságával az a legérdekesebb, mikor egy egy naiv falusi atyafi zördül össze nyilt utcza során a rend hivatalos örével és bizonykodnak, öklelődnék egymással, páratlan élvezetére a potya látványosságban gyönyörködő nagy népcsoportnak.

Tegnap délután a Kisuj utcza eleje volt színhelye ilyen festő ecsetére méltó jelenetnek. Szotyori Nagy Gábor, aki odahaza kis király esküdt létére, — büszkén hajtotta szekerét a Kisuj utcza felé. Ott csak ráfordul egy rendőr:

— Hé, hallja kee! Arra forduljék fel kee a német utcza, mer erre csak a szalonnávárosok mehetnek!

A kis király lepattant erre a kocsijáról:

— Ugyan e! Megfizettem a kövezetvámot, hát czoki löndér! Arra menek, a merre nekem jól esik. Gyü!

És ezzel vadu! vágott a lovak közé, hanem a rendőr megfogta a lovak zabláját és tartotta vissza; közben pedig hivatalos erélylye mondta a következőket:

— Hogy mer kee volem feleselni, paraszt! Tudja, ki vagyok én?

— Akárki fia vagy, én feldütelek, ha el nem ereszted a lovam!

— No azt meg ne cselekedje, mert ha hozzám nyul, hatóság elleni erőszakot követ el. 20 évi fegyház jár ezért.

Erre a szóra sógor, kommaasszony, sógorné vő, após, anyós penderültek le a kocsi-ról, rimánkodva gyűrték le a kis királyt, hogy ne erőszakoskodjék, ne nyuljon ahhoz a fináncz-hoz, mert az lesz a vége, hogy felakasztják érte. Szotyori Nagy Gábor pedig dult fult:

— Ereszszetek lelkeim, hadd mázoljak a képéhez egy csattanós hatóság elleni erőszakot. Ki hallott még ilyet, hogy nekem erre ne szabadjon menni!

A dühében ordító kis királyt utoljára is felnyalábolták a jó atyafiak és erőszakkal pakkolták a kocsi tetejére. Azzal vágattak a

rani asszonya boudoir-jába. Dániel ur gyöngéden feltartóztatva.

— Ejnye, meggondolatlan: még megijeszti szegény Ágnesemet. Tudom, mi történik odabenn. Holnap nevénapja és meglepetés készül számomra. Jól van jól. Nem nézem meg.

Ezzel belépett a másik szobába és hangosan köhécselni kezdett, hogy figyelmessé tegye az asszonyt, a ki meglepetését készít számára. A mellékszobában sikoltás hangzott és sajátságos motoszkáló hang keletkezett. A ruhaszekrény ajtaja nyikorgott, mintha valamit oda-rejtenének.

— Már el van rejtve a meglepetés — susogta boldogan Dániel és belépett.

Ágnes asszony remegett és sápadt volt. Szinte vaczogtak a fogai, a mint Dániel urra nézett. Dániel ur úgy tect, mintha nem volna kíváncsi, és önkéntlenül a ruhaszekrény felé lépett.

— Ne...! kiáltott Ágnes és ebben a pillanatban a szekrény inogni kezdett és a szokatlan tartalom súlya alatt felgurult.

Ferencz támaszkodott fel a földről és sápadtan várta a végítéletet.

Dániel ur elnevette magát. Ferencz ur mellé lépett és megveregette a vállát.

— Ön derék ember. Segt a feleségemnek. Tudom, hogy holnapig nem szabad meg tudnom. Holnap Dániel napja és akkor mindent megtudok...

Ezt az egyet nem tudta csupán és erre sem volt kíváncsi!

német utcza felé, onnan fegyvetődött vissza Szotyori uram:

— No csak gyűjjon egyszer kee a mi falunkba, ha van mersze; majd ott mutatom én meg keenek, hogy ki vagyok én.

A rendőr meg csak ennyit szolt az összefutott nagy publikum felé fordulva:

— Tessen meghinni, nincs az ilyen parasztnak semmi *intelligenciája*.

Színház.

* **Romeo és Julia.** Az örök szerelem életető és pusztító hatalma ez opotheozisának tegnapi előadását különösen az tette érdekessé, hogy az orsz. színművészeti akadémia két leg-tetséges-bb végzett növendéke: *Tömösváry Irma* és *Bakó László* lépett föl a czimzerepekben.

Tömösváry Irma, ki nem idegen nálunk, városunk egyik tekintélyes családjának sarja, *Julia*t játszotta. Nagy feladatának, hogy a szerelmeért életét áldozó ifju Montechi-sarj nagy szerelmét, nagy szenvedéseit művezi és magis természetes vonásokkal mutassa be, derekasan megfelelt. Gyöngéd, kellemes megjelenésű, gyermeges, lágy hanggal, mely modulációra, a szenvedélyek kifejezésére és fokozására az ő gazdálkodásában alkalmas. Játékában nyoma sincs az iskola sablonjának, fölfogásában és annak kivitelében teljesen önálló és független. Különösen sikerült abban a jelenetben, midőn Romeo színműzetéséről értesül és később, midőn a méregitalt issza. A közönség, melynek egy része eleinte tartózkodva fogadta a tehetséges debütánst, e jelenetek után zajosan hívta a lámpák elé.

A színpadon való megjelenésekor biztató tapsokkal fogadták tisztelői és abban a gyöngéd figyelemben részesítették, hogy a zenekarból három szép bokrétát nyújtottak föl, a szalagokon a következő felirásokkal:

„Tömösváry Irmának — dr. Király Ferencz”, — „Tömösváry Irmának — *Niggerklubb*”, — „Tömösváry Irmának — *Jeney Béla*.”

A másik vendégszereplő *Bakó László* volt, kinek tehetege felől szinte mesés dolgokat beszéltek művészi körökben; a fővárosi sajtó szívesen accompagniozott e híreknek és mi valósággal kész művészt várván, nem a végzett növendék iránt kötelese nézéssel, hanem bizonyos pretensióval néztük alakítását.

Nos tehát, Romeo-ja nem elégitett ki és ha barátai és barátainak barátai, az arany-ifjuság szinte bántó, erőszakos módon forszírozták is a tetszés nyilvánítást, nem hisszük, hogy Bakó, ki intelligens és e mellett nagy talentummal megáldott színész, ne érezné önmagában, hogy ő csak kénytelen-kelletlen játszott, — talán a par ner kedvéért, — Romo szerepét, melyhez organuma kissé érdes és alakja, előadása kissé tömör, mely nélkülözi Romeo gyöngédségét, lyrikus voltát.

Sok a tűz benne, mely elragadja s ilyenkor érihetetlenül, gyorsan szavalja el mondatait, rábizván a közönségre, hogy ez betűzze ki a Ráth-féle kiadványból: mire válaszol Julia? Mozdulatai, mint mozdók, túlságos szélesek; nem a szerelmes, ábrándos ifju az, a kit látnak, hanem a nagyobb szabásu nagyobb igényű jellemhős-szerepek alakítója. E öny, határozottan nagy előny ez, mert a nemzeti színház személyzet az e genre-ben való hivatott sz nézet nagyban nélkülözötte és épen Bakóban véli föltalálni.

Hogy nem sikertelen e szándéka, arról *Bakó* a Tybald-dal való párbaj-jelenésben győzött meg. Itt játéka hatalmas erővel duzzadt és organuma teljes erejében csengett. A közönség szívesen osztozott e jelenet után a tetszés nyilvánításában.

A többi szereplőkről is meg kell még emlékeznünk, hogy teljes legyen a biztatásunk. Nos tehát, ha fölemlítjük, hogy *Loesarekné* kudar dajka aki azonban izéssal dicsekedve a m ul öltöz ödni; ha azt mondjuk, hogy *Tapolcsai* Mercutio szerepében elég jó, csak a dicsőítő jelenetében használt kissé erősségesen a székkel halálra sebzett voltát s a me meghaladtolta. Ha továbbá megemlékszünk *Kiss* (Bakó) ról, ki Bácsné helyett beugrott és nem ment.

továbbá Sándor Emilről (a barát) és Püspöki Imréről (Montechi), — úgy befejeztük volna a recensiót.

De ezt nem tehetjük a nélkül, hogy első sorban arról emlékezzünk meg, hogy, mikor társulatunkat szeretjük elsőrendűnek híresztelni, kénytelenek vagyunk olyan szánalmas Párist látni, a miró a debreczeni színpadon még nem volt. Az igazgatónak holmi kanapé-procresszus miatt a közönséget jogosan követelhető művelzetéttől a szerepek egynémelyikének alkalmatlan egyéneknek kiosztásával, megfosztani nem szabad.

Azután, milyen garderobes! Szent Isten! Valóságos nemzetközi „ódon ruhák“ kiállítása Volt ott ó német, spanyol, francia costume, csak az nem, a minék lennie kellett volna. — A rendezés is kissé lanya volt. — Mikor az ellenséges Montechi és Capuletti család emberei (4 szál ember). — egymással kiakarnak kötni az első felvonásban, mindkét oldal utczáin megjelenik négy-négy botos statisza és támáskodva lesik: hogy mi az ő teendőjük. Hát ez komikus hatást keltett és csak nehezen állta meg a közönség, hogy föl ne kacagjon. Azt hisszük, hogy a vendégek kedvéért tette csak.

Jobb rendezést kérnénk; de mert nem akarjuk kitenni magunkat annak, hogy azt mondják: követelők vagyunk, — egyszerűen, fokozás nélkül, jó rendezést kérünk, de ezt követeljük!

NAPI HIREK.

— A Hortobágy öntözése érdekében megindult mozgalom sikerrel kecsegtető kilátások között fejlődik tovább. A földmívelésügyi kormány kezdettől fogva jóakaratu érdeklődést tanúsít e nagyfontosságú mozgalom iránt. Erről tanuskodik gróf Festetics Andor miniszternek a városi tanácshoz ma érkezett következő leirata: Mult év deczember hó 12-ikén 10854 sz. a kelt felterjesztése kaposán értesitem a városi tanácsot, hogy egyidejűleg kelt rendelkezéssel a IV. kerületi m. kir. kulturmérnöki hivatal a Hortobágy pusztá öntözési terveinek, két napi díjas mérnök alkalmazása mellett lehetőleg még ez év folyamán leendő elkészítésére utasítottam. Miután a városi tanács jelentése szerint a város törvényhatósági bizottsága ezen tervezési munkálatok költségeinek fedezésére 1000 frtot ajánlott fel: annak megjegyzésével, hogy az ezen összegben felül a tervezési munkálatokra még szükséges 2405 frtot tárczám terhére vállalom el, felhivom a városi tanácsot, hogy a kérdéses 1060 frtnyi összeget a IV. kerületi m. kir. kulturmérnöki hivatalnak haladéknélkül bocsássa rendelkezésére. Kelt Budapesten 1895 évi márczius 14-én Festetics.

— Adakozások az egyetemre. A Debreczenben felállítandó egyetem javára újabban a következő adományok folytak be: Görögényi egyház 20 frt 40 kr; Debreczeni Hitel és Takarékpénztár adományának 2-ik részletét: 100 frtot küldte be.

— Kossuth-gyász. Kossuth Lajos halálának évfordulóját ma megünnepelik az 1848/49 öreg honvédek. Kivonulnak a honvédsírokhoz, hogy ott, elesett bajtársaik között szenteljenek ünnepet lelkesítőjük emlékezetének. A temetőben Kálmán Gyula jhg. mond emlékbeszédet, Csajághy Károly jhg. pedig Kuuságinak „Kossuth nevét fiam el ne feledd“ cz. költeményét szavalja el. A menet d. u. 5 órakor indul el a kollégium elől. Az ünnepélyen részvételre a tanuló ifjúságot a fekete táblán kitett felhívás szólítja fel.

— Hymen. Markaszéki Marika István Somorjáról tegnapelőtt eljegyezte Debreczenben Mentze Ida kisasszonyt.

— A h-szoboszlói adóhivatalnak, daczára, hogy még a levegőben függ, van már hivatal-

szolgája. Szutor István odavaló levélhordó ugyanis kérvényt nyújtott be a pénzügyigazgatósághoz, hogy őt, érdemeire való tekintettel, nevezzék ki hivatal szolgáinak. A kérvényt Király Miklós h-szoboszlói emberrel megíratta és miután 8 forinttal honorálta e munkáért, bona fide elexpediáltatta Királylyal az irást. Szutor aztán a napokban nagy örömmel mutogatta városzerte, hogy milyen derék kérvényt írt neki Király, mert ime, alig pár nap múlva megkapta a következő végzést, mely hozzá szólt: „Értesitem önt, hogy pályázati kérvénye folytán kinevezem önt a Szoboszlón felállítandó kir. adóhivatalhoz segédszolgává, 240 frt készpénz és természetbeni ruhailletményvel. A kinevezési okmányt folyó hó 12-én fogja ön a polgármester úján megkapni. Maróczy h. pénzügyigazgató.“ Nagyon megijedt azonban Szutor, mikor hozzáértő emberek felvilágosították, hogy ez az irás hamis irás, a mivel őt valaki beakarta csapni. Szutor nagyon elkéseredett e fölött és mert sokan e végzésben a Király Miklós irását ismerték fel, valószínű, hogy ez a dolog Királyra nézve kellemetlen következményekkel járhat és a szoboszlói kir. adóhivatal, mely ma még a pénzügyminiszter asztala fiókjában van, majd csak valamikor később fogja kinevezni a szolgáját Már az aztán nem bizonyos, hogy Szutor-t-e, vagy más valakit.

— Fogadalom tétel. A piarista rend debreczeni házában ünnepélyes actus folyt le tegnap. Vöggenhuber Oszkár, ki már egy év óta működik tanárként a debreczeni róm. kath. gymnasiumban — tegnap lépett be végkép a rendbe, letévén a fogadalmat. A rendfőnök nevében a debreczeni ház főnöke Cserhalmy József fogadta el. A szertartás reggel 9 órakor. a róm. kath. templomban történt meg, hol a ház összes debreczeni tagjai megjelentek. Cserhalmy József igazgató misét mondott majd beszédet intézett az új taghoz, a ki azután áldozott. Dében a rendháza nagytermében ünnepélyes ebéd volt, melyet a Cserhalmy igazgató és Priváry József tanár névnapjainak megünnepelésével kötöttek össze.

— Tisztújító közgyűlés. A debreczeni kereskedő ifjak önképző egyesülete tisztújító közgyűlést e hó 31-én, vasárnap délután 3 órakor tartja meg saját helyiségében.

— Korcsmai jelenet. A külső soron levő korcsmákról napról napra lehet valami különös dolgokat írni. Az ottani korcsmák versengenek, hogy melyikben történjék valami botrány. Hétfőn adtunk hírt arról, hogy az özv. Kramerné féle korcsmában milyen véres verekedés folyt le, tegnap pedig a „Vörös Ökör“-ben volt verekedés. Ma ismét jelentés fekszik a rendőrség előtt, hogy özv. Kramerné korcsmájában volt baj. Három józsai Lezény, Bácsi Sándor, Katona Gábor, Szabó Sándor bement a korcsmába borozni. Kérték a bort, a korcsmárosné hozta nekik. Fizetésre került a sor, nem volt egyenlő sem egy krajczár. A korcsmárosné, hogy a pár liter bor árát megkapja, levette Katonának és Szabónak a szürét. Bácsi ott hagyta, hogy majd hoznak pénzt, csak várja meg őket. Bácsi várt sokáig, de már nem győzte őket várni, elakart távozni a korcsmából. A korcsmárosné nem akarta elengedni s mert ő sem tudt fizetni, lehurta lábáról a csizmát, s kivette kabátját, e tette után pedig megfogta s kilökte a korcsmából. A rendőrök őrjárat közben észrevették a földön fekvő, félig megfagyott embert s felkísérték a központi rendőrségre. Kihallgatása alkalmával előadta, hogy ők nem itak nnyi bort, a miért társa két szürét s az ő csizmáját is le kellett vetni. Egy szür árából is bőven kilehetet volna fizetni a bort. A rendőrség egyelőre gondoskodott Bácsiról s intézkedett, hogy ilyen esetek ne forduljanak elő, egy két liter borért a korcsmárosok megfosztják az embereket s minden emberi érzésből kivetkőzve, kidobják az utcára, hogy ott megfagyjon.

— A „Csokonai-kör“ választmánya e hó 21-én, csütörtök délután 5 órakor a főiskola nyilvános olvasótermében ülést tart, melyre az elnökség a tagokat ezután is meghívja.

— A dajkaképző tanfolyam Szoboszlón tegnap záródott be. A vizsgálaton jelen volt a

polgármester és az egész iskolaszék. Mint levelezőnk értesít, a tanfolyam hallgatói valamennyien kitűnően feleltek és általában megfeleltek a várakozásnak. A tanfolyamot Nánássy Róza nagy szakértelemmel és szorgalommal vezette.

— Kéménytűz volt tegnap este 10 órakor a fűtezőn dr. Ujtalussy József házában. A tűzoltóság idejekorán lett értesítve s két tűzoltónak, kik a helyszínére slettek, sikerült a tüzet eloltani.

— Kereskedelmi kamara M.-Szigeten. Máramaros Sziget város küldöttsége tisztelt tagnap délelőtt Pap Tibor dr. polgármester vezetésével Dániel Ernő kereskedelmi miniszternél, kérve egy új kereskedelmi- és iparkamarának M.-Szigeten való felállítását. A miniszter igen szívesen fogadta a küldöttséget és válaszában kijelentette, hogy méltányolja és megokoltnak tartja a kérelmet, melyre a kamaraterületeknek még esziden történő új beosztásánál tekintettel lesz, különben megígérte, hogy legközelebb Máramaros meg fogja látogatni. A küldöttség a legjobb benyomással távozott, hogy Vörös László államtitkárnál tisztelegjen. Miannak idején, mikor az első mozgalom az ügyben M.-Szigeten megindult, hivatott kézről köztük azt a czikkelyt, mely számadatokkal igyekezett kimutatni, hogy a m.-szigetiek nem képesek fenntartani az esetleg nyerendő kamarát. Ugy hisszük, hogy keresk. miniszter bizonyára nemcsak a szigetiektől, de a fennálló kamaráktól is fog információkat kérni.

— Tanulmányi kirándulás a husvéti szünetre. Vargha Ferenc miskolci kir. kath. gymn. tanár, ki már több tanulmányi kirándulás vezetésével szerzett magának jó hírt az iskolák és a nagy közönség körében, az idén a szokottnál nagyobb körutat rendez első sorban a tanulók részére, de a kirándulásban felnőttek is szívesen láttatnak. A tanulmányt f. évi április 6-tól 18-ig tart. Budapestről indul ki, Fiumén és Pólán keresztül Velenczég terjed, a honnan Triestben, Adelsbergen és Zágrábon át térnek majd vissza a kirándulók. E tanulmányi kirándulás vasut és hajójegygyel, tejes ellátás és szállással együtt tanulóknak 50 frtba, felnőtteknek 70 frtba kerül. Jelentkezhetni márczius 24-ig, illetve 29-ig a kirándulás vezetőjénél, Vargha Ferenc gymn. tanárnál Miskolczon, a ki bárkinek is szívesen szolgál bővebb felvilágosítással és részletes programmal. — A kellemesnek és tanulságosnak ígérkező tanulmányutat ajánljuk az érdeklődők és kivált a tanuló ifjúság figyelmébe, a mely gondos tanári felügyelet és lelkiismeretes gondozás alatt szerezhet gazdag uti tapasztalatokat.

— Heccz heccz. Egy a kollégium portáján kiragasztott aláírás nélküli felhívás arra figyelmezteti a nemes tanuló ifjúságot, hogy ma, márczius 20-án, Kossuth Lajos halálának évfordulóján a debreczeni színházban vigjátékokot adnak elő, s arra hívja föl, hogy ezt a „botrányt“ akadályozza meg. Nem kívánunk annak vitatásába bocsátkozni: vajjon helyes-e a színházgátnak amaz eljárása, mely szerint erre a napra idegen vigjátékokot tűzött ki előadásra, hanem azt hisszük, hogy a nemes tanulóifjúságnak valóban nemes része tartózkodni fog minden skandalizálástól, a nemzeti gyász napját nem igyekszik hecczelődésekkel ünnepelni.

— Öngyilkossági kísérlet. Mint b. u. j. városi levelezőnk értesít bennünket, tegnap délelőtt Gábor Julianna öngyilkossági kísérletet követett el. Tegnap délelőtt ugyanis egyedül volt a házában s ezt a pillanatot használta fel a szerencsétlen szándék kivételére. Elővette a már rég magánál rejtgetett kötelet s az ajtó sarkára felakasztotta magát. — Csakhamar haza jöttek a házbelielk és rémülten pillantották az ajtó sarkán felakasztva az alig 22 éves leányt, mikor levágták a kötélről még élt. Gyorsan orvosi segítségért meutek sikerült nagy küzdelmek mellett megmenteni. Tettéknek okát nem akarja megmondani, azt hiszik azonban, hogy szerelmi tubánatában akart megválni az élettől.

— Lopások Tégláson. Téglásról írják nekünk, hogy ott még most sem veszték ki a régi erkölcsök, mely a más apró jószágainak, tyukjainak ellopásaiban nyilatkozik. Összeóta circa 30 eset fordult ilyen elő. A tettes

azonban még mindig ismeretlen. — Hiába igen éberek az odava ó éjj-li örök, na meg az előjárók is, valami nagyon török magokat a tettes elcsipésében. Különbö a károsat is igen sokszor szivesen hllgat. Miért panaszkodnék ugyanond hiszen ha megfogják a tolvajt — annak csak ő vallaná kárát, mert Ponczustól Pálátásához kellene mennie s utóvégre is ő fizetné rá saját tyukjaira. Valjuk be ebben van valami igaz!

— **Gyanus balázás.** H.-Dorogon, — mint ottani levelezőnk írja, — egy törvénytelen gyermek halálát jelentették be a hárságnak. Az előjáróság előtt, gyaousnak tünt fel a hirtelen elhalálozás és orvosrendőri boncolást rendelt el, melynek eredménye az lett, hogy a csecsemő feje lágyán, halált okozó benyomásokat állapítottak meg. A lelketlen anya K. Nagy Julianna ügy- áttétetett a kir. ügyészséghez, hol a nyomozást erélyesen folytatják.

Az egyetemi hangverseny.

A debreczeni dalegylet által f. hó 22-én és 23-án a színházban tartandó nagy hangverseny műsorát végleg a következőkben állapították meg:

I. **Ünnepi induló,** Krause Antaltól, előadja a helyben állomásozó 39. sz. gyalogezred teljes zenekara Krause Antal karnagy vezetésével.

II. **Prolog.** Alkalmi drámai költemény 4 képben. Irta: dr. Körösi Kálmán. (Rendező: Péchy K.) Személyek: Kemény Klára, Mayer Olga, Szöllősy Klemma, Emmerth Tónika, Berger Margit, Vértessy Ágnes. 1. Nyílt változás. Egyetem. Személyek: Takács Viola, Luchs Olga, Kohn Ida, Varga Ida, Károlyi Ilonka, Sáfány Lajos, Paraszka Gyula. ifj. Berényi Gábor. 2. Nyílt változás. EMKE. Személyek: Zivuska Irén, Varga Irén, Buzás Ilonka, Elek Anna, Antalovics Miczi, Unger Aranka, Szöllősy Margit, Dunkel Ella, Szikszay Irén, Buzás Böske, Szikszay Vilma, Nagy Vilma, Kohn Regina, Stefanovits Zsigmond, Zivuska Andor, Sics Ernő, Löw József, Takács Gábris, Polgár Margitka. 3. Nyílt változás. Vöröskereszt. Személyek: Zivuska Mariska, Harsányi Emma, Nagy Irma, Pap Erzsike, Simon Mariska, Jankovics Szeréna, Károlyi Anna, Rosenberg Ilona, Miskolczy István, Bohunek Elemér, Kiss József, Antalovics Gyula, Kohn Béla, Körösi János, Kovács Lajos, Tarnay Albert, Schneller Károly, Nagy Károly, Kovács Kálmán, Varga Elemér.

III. **Második Mázurka.** Godard Benjamin től. Előadja zongorán: Gróf Degenfeld-Schomberg Anna.

IV. **Chassé-Croisé.** Vigjáték 1 felvonásban. Irta: Fournier és Meyer Fordította: Toldy István. (Rendező: Péchy K.) Személyek: Poroszlay László, Szüts Jenő, Gr. Degenfeld S. Mária, Jerney Margit, Buzás Böske. A vigjátékban előforduló dalokat éneklé Jerney Margitka.

V. **Rajnai ur,** Beschnittől. Előadja Mácsay Sándor karnagy ur vezetésével a debreczeni dalegylet.

VI. **Hegedü hangverseny** Carltól. Előadja Nigl Zsófia a 39. gyalogezred zenekarának kísérete mellett.

VII. **Az egyetlen leány.** Vigjáték 1 felvonásban. Irta Gr. Fredro Sándor. Fordította lengyelből Radnofáv Sámuel. (Rendező Péchy K.) Személyek: Darvas Béla, Békessy Berta, Végh János, Medgyesy Piroška, Dóczy József, Unger Lujza, Mérey Ottilia, Ujhelyi Emma, Kun Béla, Bodnár Géza, Jeney Béla.

VIII. **Opera áriák,** Gounod „Faust”-jából. (Rokka dal és ékszer ária) Éneklé Luchs Edit. Jäger Vilzelné bécsi conservatóriumi tanárnő növendéke.

IX. **Magyar népdalok.** Zongorán előadja Abraham Irma k. a. Rácz Károly zenekarának kísérete mellett.

X. **A Csikós.** Szigligeti Ede népszínművéből az „Ufí mulat” című változás. Népdalokkal és táncszal. (Rendező: Péchy K.) Paraszka Gy. Tarnai Albert, Maurer Károly, Gál Ilona, Sáfány Lajos, Szathmáry Zoltán, Szilassy Pista, Zivuska Mariska, Szöllősy Kle-

mentina, Zivuska Irén, Takács Viola, Dunkel Ella, Lassgalner Nóra, Kerékgyártó R., Simon Mariska, Papp Erzsike, Varga Ida, Szikszay Irén, Szikszay Vilma, Vértessy Ágnes, Nagy Vilma, Emmert Evelin, Kemény Klára, Harsányi Emma, Rosenbergg Ilona, Miklósy Róza, Budaházy Margit, Kohn Ida, Jankovics Szeréna, Luchs Olga, Gévay Veronka, Jankovics Anna, Nagy Irma, Bráda Sándor, Kerekes Zsig., Szöllősy Rezső, Kovács Kálmán, Schneller Károly, Toronvai R. Fer., Szendreffy Károly, Draveczky Pál, Vedródy Gusztáv, Körösy János, Kiss József, Kerekes Zoltán, Fekete Árpád, Varga Géza, Borzsovay Jenő, Ujfalu József, Zaránszky Jenő, Kovács Lajos, Kerekes József, Szücs Ernő, Csapó István, Soltész Elemér, Zivuska Andor, Stefanovics Zs. Tóth Imre, Antalovics Gyula.

A Bösendorfer-féle hangverseny zongorát Schmidt Sámuel hangszer kereskedő ur sziveségből engedte át.

Törvénszéki csarnok.

* **Kit vádol az öngyilkos?** A Békési Gyula tankerületi főigazgató ösmert ügyében igen fontos és érdekes fordulat állott be. — Ugyanis Békési Gyula annak igazolhatása céljából, hogy az öngyilkossá lett Németi Károly az édes anyjához irt bucsulevelében őt az Emke kárára állítólag elkövetett sikkasztással nemcsak hogy nem vádolta de az egész levélben Békési Gyulának még csak nevét sem említette fel és a hirhedt névjegyéről még csak említést sem tett, kérte a kir. törvénszéket, hogy ezen levélnek hiteles másolata nékie, megbízott ügyvédje Dr. Kardos Samu utján adassa ki.

Tegnap lett nevezett ügyvédnek a központi vizsgálóbírósnak 2985/95. szám alatt hozott alább szösz szerint közölt végzése kézbesítve.

„Végzése.

Az 1948/95. v. szám alatt Dr. Kardos Samu ügyvéd, mint Békési Gyula kir. tank. főigazgató megbízottja által benyújtott kérvény folytán értesítették a folyamodó, hogy az öngyilkossá lett Németi Károly által édes anyja részére hátrahagyott bucsulevelnek másolata ki nem adható, mivel maga az eredeti levélle bíróságához soha be nem adatott, eltűnt és ez ideig fel nem található.”

Más szóval, azok, kik az egész odiosus ügyet kezdték, azzal tetézték, hogy azt a levelet mely az ő vágyaik alaptalanságát legelső sorban volna hivatva megezőfolni eltűntették. A mint értesülünk, Harsányi Gusztáv közp. vizsgálóbíró az egyes tanak valamásaitól majdnem szó szerint összeállította az eltűnt eredeti levél tartalmát.

Táviratok.

A nyitrai választás.

Budapest, márczius 20. (A Debr. Ell. ered. távirata. Erk. d. u. 3 ó. 20 p.-kor.) A képviselőválasztást reggel nyolcz órakor Tarnóczy Gusztáv választási elnök megnyitván, jelenti, hogy egyfelől Latkóczy Imre államtitkár, másfelől ifj. gróf Zichy János, ifj. gróf Zichy Nep. János és gr. Zichy János jelöltettek. A bizalmi férfiak benyújtják az utóbbi két Zichy lemondásait, mit az elnök nem vesz figyelembe.

A szavazás megindult reggel 9 órakor Latkóczyra egyfelől és a három egynevű Zichy grófra másfelől.

A néppártiak erősen spekulálnak, hogy bukás esetén a szavazókat felhasználhatják a választás megsemmisítésére.

A város el van árasztva szavazókkal. Tegnap a Latkóczy választóit Gerencsereen megtámadták.

A Vasonkeőy-váltó-pör.

Budapest, márczius 20. (A Debr. Ell. ered. távirata. Erk. d. u. 3 ó. 30 percz.) A Brunkaláné bűnpörében a kuria ítéletét ma hirdették ki. Brunkaláné nem volt jelen, mert Taffer egyet. tanár kijelentette, hogy Brunkaláné képtelen megjelenni a törvénszék előtt. — A törvénszék határozata folytán Ajtay tanárral újból megvizsgáltatják. A törvénszéki elnöknek Polonyi képviselőjével izgatott szóváltása volt, mely után az elnök kihirdette az ítéletet. Spiegel Bernátot azonnal elcsukták; Kegly György halasztást kapott.

A Kossuth-gyász.

Budapest, márczius 20. (A Debr. Ell. saját tud. Erk. d. u. 4 órakor.) A Kossuth Lajos halálának évfordulóján csak kevés hazon van gyászlobogó. Az idő hideg, esős és a Kossuth-gyász külsőleg általában alig látható.

Az ág. ev. templomban requiem volt, melyen a függetlenségi és 48-as párt képviselői, valamint Kossuth Ferencz is jelen voltak.

Kossuth Lajos sirjára fiai óriási koszorút tettek le, valamint sokan tettek virágot a sirra.

A költségvetés a főrendiházban.

Budapest, márcz. 20. (A D. E. ered. táv. Erk. d. u. 4 ó.) A főrendiházban tömött padosorok előtt, rendkívül nagy érdeklődés mellett kezdték meg a költségvetés tárgyalását.

Vecsey István b. kéri az üres katolikus statumok betöltését, mire az elnök, nagy derűtségtől kísérve azt jegyzi meg:

— Tessék írásban beadni interpellációját, akkor majd reflektálni fogunk rá.

Ezután megkezdődött a költségvetés fölötti vita. Zay Miklós b. bizalmatlan a kormány iránt, a költségvetést nem fogadja el.

Vay Béla megszavazza a költségvetést, mert a zavaros helyzetben egyedül a liberalismustól várja a békés megoldást.

Eszterházy Mórész gr. képtelen vádat mond el, mire Wlassich Gyula megadja a kellő választ.

Serényi Péter, valamint ifj. Széchenyi Imre gr. agrár-szellemű beszédeket tartottak.

A városok állami anyakönyvvezetői.

Budapest, márczius 20. (A Debr. Ell. ered. táv. Erk. d. u. 4 órakor.) A hivatalos lap mai száma közli Perczel Dezső belügyminiszter körrendeletét, melyben felhívja a városokat, hogy az anyakönyvvezetőket ápril végéig bejelentésük. A rendeletben kivanja a miniszter, hogy lehetőleg egy legyen minden városból, mert kicsiny az erre hivatottak száma.

Jókai a világbékéről.

Jókai Mór a következő nyilatkozatot teszi közze, melyet a közönség bizonyára a legnagyobb érdeklődéssel fog olvasni:

A bécsi „Neue Freie Presse“ egy napihirt közölt rólam a múlt hóban, melynek az az értelme, hogy a vénkorom jubileumát megtartó jóakarók sorában az osztrák békeegyesület küldöttsége is szíves volt engemet barátságos üdvözléssel megismerni s hogy én azon (általam nagybecsült) küldöttség tagjai előtt, mely a „Magyar békeegyesület“-et is képviselte, akként nyilatkoztam, hogy „magam is nagy békebarát vagyok, s hogy a háborúnak nem is lehetnek mások barátjai, mint a stréberek.“ És végül megígérttem, hogy érdeklődni fogok a békeegyesület működéséről.

Ez teljesen megfelel a valónak. Én a béke hirdetője voltam mindig és leszek mindig.

Mai nap e nyilatkozatom következményéül ugyanazon küldöttségtől egy felhívást kaptam, hogy engedjem magamat a magyar béke egyesület előjáró tagjai sorába beiktatni. Ugyanazon levélben megküldött nekem az osztrák békeegyesület előjáróságának névsora, melyben van két tábornok: Coronini és Migazzi, két reischrath: dr. Exner és báró Pinquet, két kamarás: Wrede lovag és gróf Hoyos; Ffärst, Katscher, Rosegger, Groller, Ziegler, irók; Kraft-Ebing tanár, Kunwald ügyvéd, Czyzek A. bankár és Czyzek H. gyáros. Piette gyáros, Pischl, Hardegger Károly és Domokos földbirtokosok, Suttner báró és neje. Mind kiváló osztrák notabilitások, a kik előtt tisztelettel meghajlok.

Hanem a magyar békeegyesületnek az előjáróságát nem volt szerencsém megismerni. Azt talán nekem kelle-e megkezdeni?

Hiszen én valósággal igaz, őszinte barátja vagyok a békességnek. Minden munkámban ezt hirdetem. De a praktiku-életben a béke theoriájának egy elmulasztatlan korolláriuma van A lefegyverzés sürgetése.

Ennek is határozott prozelitája vagyok.

A hadi készülődés milliárdjait nyeli el a közvagyonnak, amikkel a nép jólétét, a munkásoktól való gondítását lehetne inkább eszközölni. Az általános európai lefegyverzés által egyszerre meg lenne oldva minden szociális kérdés, kiegyenlítve sok elvi antagonizmus, le-törülve a tábláról minden nemzeti gyűlölködés, kiirtva a korrupció, elhallgattatva az anarchia: törvényt emelve a humanizmus.

Ennek az eszmének egész lelkeimmel híve vagyok.

Csak az a kérdés, hogy „ki kezdje ezt el?“

Ha a francziák, ha az oroszok bölcsai és hazafiai kezdeményezik az általános lefegyverzés indítványát, én szívesen követem őket; de hogy mi jámbor magyarok, a kegyes osztrákokkal egyetértve, kezdeményezzük a saját magunk lefegyverzését, — abba a tréfába nem megyek bele. Hiszen ez olyan volna, mintha a bárányok és özek kötnének szövetséget egymással, hogy ezentul nem fognak farkasshúst enni.

Különösen mi magyarok! A kiket háromféle külellen-ég s négyféle belső fenyegetéssel végeztük el a fegyver erakást?

Beszélnék világosan: ne csaljunk meg senkit!

Én kész vagyok azon esetben, ha Európa nagyhatalmasságai a béke megörökítése végett az általános lefegyverzést létre akarják hozni, és emberiség boldogítására, az egyenlőség, test-vérség, szabadság megszilárdítására eddigi adóztatásomat megtriplázni s minden szellemi tehetőségemet e célnak szentelni. de hogy ha hazánkat, szabadságomat, nemzetemet királyomat megátadja valaki, akkor nem ismerem semmi theoriákat, hanem mint a legutolsó tartalékos közkatonát, odaviszem a saját vért fejemre is, s hol azt áldoztam ott kell hagyni.

Budapesten, 1895. márczius hó 18-án.

Jókai Mór s. k.

Sport.

A pünkösdi versenyek.

márczius 20.

A Debreczenben június 2-án esetleg 3-án megtartandó tornaverseny ügyében tegnap leirat érkezett a minisztertől, Békéssy Gyula tanke-rületi főigazgatóhoz, melyben a miniszter 600 frt kezelési költséget a főigazgató rendelkezésére bocsátván, utasítást ad a versenyre több irányban.

Az ez ügyben kibocsátott körrendelet így szól:

A folyó tanévben az ország négy nagyobb városában, u. m. Besztercebányán, Győrött, Debreczenben és Nagyváradon kerületi tanuló ifjusági tornaverseny-k megtartását határoztam el, melyekre az állami költségvetés terhére egyenként 600 frt kezelési költséget fogok rendelkezésre bocsátani, remélve, hogy a nevezett városok közönsége, esetleg a helyben levő torna-és testedző testületek e közművelődési társadalmi és egészségügyi tekintetben fontos intézmény létesítéséhez a még szükséges anyagi hozzájárulást nem fogják megtagadni. — A besztercebányai versenyben a besztercebányai, budapesti fő- és székvárosai a Budapest-vidéki a győri versenyben a győri, pozsonyi és székesfehérvári; — debreczeni versenyben a debreczeni, kassai és szegedi; — a nagyváradai versenyben a nagyvárad, kolozsvári és nagy-szebeni középiskolai tankerületekben levő középiskolák, polgári iskolák, középkereskedelmi iskolák és tanítóképző intézetek növendékei vehetnek részt. Az egy-egy napra kitűzött ezen kerületi versenyek abból a célból, hogy a közoktatási kormány kiküldöttének módjában legyen a versenyek mindegyikét tanulmányoznia, nem ugyanazon egy napra teendők, hanem a besztercebányai kerületi verseny május 27-én, vagy ha e napon ez idő kedvezőtlen volna 28-án, a győri május 30-án, esetleg 31-én, a debreczeni június 2-án, esetleg 3-án a nagyváradai június 4-én, esetleg 5-én tartandó meg.

A Nagyságod kerületében megtartandó tornaverseny adminisztratív ügyeinek ellátásával Nagyságodat bízom meg azzal, hogy a mennyiben rendes hivatalos tennődi székhelyétől elszó-lítanák vagy egyébként akadályozva volna, a kerületi tornaverseny adminisztratív ügyeinek intézésére helyettesről gondoskodjék, kinek neve ide bejelentendő.

Felhívom ezek alapján Nagyságodat, lépjen szonnal érintkezésbe a megye főispánjával és a város polgármesterével, hogy velek egyet-értőleg mielőbb megalakulhasson a kerületi tornaverseny rendező bizottsága. Sulyt helyezek rá, hogy e bizottságban a szaktérflakon kívül a társadalom vezető osztályai is kellően képviselve legyenek, különösen pedig hogy a bizottság élén állásául fogva is kiváló személyiség legyen, a kit e célra iparkodjék Nagyságod megnyerni.

A rendező bizottság feladata lesz az illető tankerületekben levő tanintézeteket a részvételre mielőbb felszólítani, a jelentkezőket nyilvántartani, a tanulóknak a helyben levő tanintézetekben, esetleg önként ajánlkozó magánosoknál leendő elszállásolásáról, a kaulozásáról gondoskodni, a versenytért kijelölni és a szükséghez képest előkészíteni, a pénzügyi kezelést vezetni stb., szóval a versenyt előkészíteni és rendezni.

Tájékoztatom ide csatolok néhány nyomtatványt melyek a tornaversenyek rendezése céljából készültek.

Ezzel Nagyságodat további eljárás végett azzal értesítem, hogy jelen rendeletemet tudomásul a többi érdekelt kir. főigazgatókkal és illető ügyekkel is közölje.

Kelt Budapesten, 1895. márczius 12.

Vlassics.

A bodzavirágok között.

— Regény. —

— Irta: Sz. Buday Etel. —

(Folytatás.)

Mikor kiszálltak a tu'parton, még egyszer elismételte az öregnek, hogy miket mondjon ottan, abban a száz ablakos házban lakó nagy urnak.

Igen hosszúnak tűnt fel az idő Janceinak, amíg az öreg odajárt s türelmetlenül várta visszatértét. A lassankint feltűnő csillagok után számítottatta az idő folyását. Előbb az esthajnal csillag tűnt fel szépen tündökölve feje felett. Azután a nagy gönczöl szekér, majdnem egy pár vonalba a kis medvével, melyet a fiastyuk követett. Lassankint a jól ösmert csillagok, mind feltűntek jelezve az est előre haladtát és az öreg még sem jött.

Jancsi türelmét veszítve kémlélődött a távolba és izgatottan le-s feljárt a gyepes parton, el-elmenve az országot mély árkáig.

Mikor már a tejut csillag vonala is átövezte az égboltját, akkor jött meg az öreg, de sokkal vidorabb arcczal, mint amilyennel távozott.

— Nos? — kérdé sürgősen a legény, szemében a kitörő kíváncsisággal — mit végzett keimed?

— Nyugodtak lehetünk, soha többé nem lép a szigetre. Becsületére fogadta, hogy nem jár Ána után többé.

— Van is az ilyen urnak becsülete az ilyes dologba... Na de majd vigyázunk rá, s próbáljon csak ide jönni!

És olyan bajjósulatulag forgatta Jancsi a fűtykös botját feje felett, mintha valakit készült volna leütni vele.

— Most meg azzal a szerencsétlen gyermekkel végzek — szólt szomorúan az öreg, mikor beléptek a ladikba.

— No még csak az kellene! Hogy megátadja kelmed azt az ártatlan lányt... Nem szól biz' annak kend egy szót sem. Nem kell annak tudni arról semmit, hogy mi tudjuk az ő dolgát. Hagyjuk csak magára, az idő meg elvégzi majd a többit... S fogadom, hogy haza vissz-m Ánát, mint feleségemet az új borra.

— Várj csak ecsém! Még egyet nem kérdeztem, Mit szólnak mind ehhez majd szüleid?

— Nem bájják őket, akárkit is veszek feleségül, csak tisztességes leány legyen az... Én nem nézlek a módra sem, egy viganóba is haza vihetem én a feleségemet; csak az igazán szeressen engemet, meg én szeressem Stet... Mert tudják őket az áldóját! hogy ha olyan lányt veszek el, akit nem szeretek, korcsnába duhajkodó korhely lesz belőlem. Nyughatik kel-med, szülőim miatt. Csak már most nyugodjon is kelmed bele mindenbe s ne szóljon egy szót se Ánának Elvele az sem kell, hogy tudja, hogy nekem ígérte kend a kezét. — Várjunk időt, majd elfelejtetem vele, azt a fehér viasz képtű urfit, csak bizza kelmed rám a dolgot.

Mikor közel jártak már a kis házhoz és elakartak egymástól valóni, így szóit még egyszer aggódva Jancsi:

— Oszték, amondó vagyok! Hogy egy árva szót se szóljon kelmed annak a kis lánynak. Itt fogok közel a házhoz egész éjszaka virrasztani és vigyázni. S jaj! ha szól kelmed, vagy bántalmazni találja azt a lányt, biz' Isten! nem tűröm el és véde-mére kelek. Jól megértsen bátyó s a szerint tegyen! Mert én nem értem ám a tréfát.

— Jó, jó Jancsi! kedvedre teszek, csak hogy aztán te meg légy titoktartó. Ne hogy valamit kikottyans a lányom dolgából má-ok előtt. Hisz tudhatod! Az emberek mindjárt nem úgy vélekednének arról az ártatlan gyermek-ről, mint mi.

— E felől alhatik kend. Én nem vágom el egyik ujjamat sem; mert akármelyiket is vágnam, fájna az mindegyik.

A nap, csak olyan ragyogón ontotta sugarait a kis szigetre, mint máskor is, mikor nem árnyalták a földet. A meleg levegőben, bódító illatot terjesztettek a földibodza virá-

gai, a melyek utóvirágainál bolyhos pihé-hasonlóan sz-furcsa selym-virággiphékből mót a nádas néhányat rá a melyek a

Napok reménykedve sóvár vágya sűrűen hulla ezának üde lett a szegé-

Szomorú szenved, elv Mily sovár sűrűjéből k mindig viga a fehér gála

Csak le zálna le auttogták o röptét követ hetném meg

* A m

szagos egye április hó 7

üléstermében számadása,

költségvetés választások,

tag és 3 sz nyok a köz

ban nyujtan z o g a z d

f o g l a l k agyancsak

„Köztelek“ gyűlését,

gatóság jel mérlegéről

lasztások a bizottság h

előbb az el Ezt követő

tik Magya délután tör

zett és ke a magyar-berendezés

A kirándul tagok szí hó 25-ig a Lónyay-rt

(A debr társaság)

Magyar ara vas kor reg

Osztrák ara Egységes á Tisza-szege

Magyar hit Osztrák hit Magyaripar

Magyar jel Osztrák fő Magyar vő Osztrák Olasz

Bazilika s Jó-sziv

Szabó Lajos fiai

czégnél

Debreczen, Rózsatér

a tavaszi idényre raktárra érkeztek:

Divatos női ruhaszövetek, Brassói és gácsi posztók.

Lakás berendezésekhez:

* Szőnyeg, függöny, *

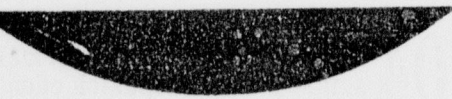
Butorszövet,

Ágy és asztalterítők,

Vászonok,

melyeket olcsó, szabott áron árúsítunk el.

Vidékre kívánatra mintákat bérmentve küldünk.

Alapított 1869.

Termény és bizományi üzlet.

Vidéken vagy Budapesten eszköz-
lendő gabona és olajmagvak bevásárlására ajánlom szolgálataimat; határidő üzletekre vonatkozó megbízásokat a legkülönösebben eszközölök.

Krausz Károly J.

Budapest, Dorottya-utca 6.

Gazdasági szükségleti cikkek főraktára.

239. v. k. szám.
1895.

Árverési hirdetmény.

A debreczeni királyi bírósnak 3811/1895. P. sz. végzése folytán közhírré tételik, miszerint Kiss Miklós és neje részére Passuth András és Demeter Zsuzsannától 394 frt 88 kr tőke ennek 1894. évi július hó 21-ik napjától számított 6% kamatsai és eddig összesen 109 frt 20 kr. perköltségérjéig 1895. évi febr. hó 13-án bíróság lefoglalt és 515 frt 60 krra becsült és nem igényelt butorok, ágyneműek, edények és egyebekből álló ingóságok 1895. évi április hó 1-én d. u. 3 órakor kezdve ét vendő és Rózsatér 16 sz. a. megtartandó nyilvános bírói árverésen, a legtöbbet ígérőnek azonnali készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alól is el fognak adni.

Debreczen, 1895. évi márcz hó 18-án.

Sugár Gyula

bírói kiküldött.

PONTOS GYOMORBETEGEKNEK
a Barella P. F. W.-féle

Világi gyomor-por.

Párisban 1889. kiüntetve Göttingenben 1889.
Brüsszelben 1891. Bécsben 1891.
Londonban 1893. Mergelburgban 1893. Chicagóban 1893.

Kiváló eredménnyel használatik mindennemű gyomorbetegségek ellen, mint gyomorgörcs, gyomorsav, égés, ágyasulón vesze és hólyagbajoknál; megszüntet azonnal mindennemű fájdalmakat. Hogy minden kételkedésnek elejét vegyem, ígyzen, csak a portó megtérítése ellen küldök mintákat.

Valódi csak dobozokban ár 1 frt 60 kr.

Berlin S. W. P. F. W. BARELLA
Friedrichstrasse 220/I. francia orvosi társulatok tagja.

Raktár Budapest: **Török József** gyógy-
szertárában, király-utca.

A világ legjobb fénymáza!

FERNOLENDT

fénymáz.

Cs. k. szábad.
gyár. Alapított 1835
Bécsben

A ki lábellenjét fekete színűvé, fényessé és tartóssá akarja tenni, az vegye csak a Fernolendt fénymáz.

Mindenütt kapható!

A sok értéktelen utánzat kikerülése végett kérem névaláírásomra vigyázzni

St. Fernolendt.

CACAOVERO
olajmentes, könnyen oldható cacao legjobb minőség.

CSOKOLADEK

vanillával vagy anélkül mérsékelt áron.

HARTWIG & VOEGL
BODENBACH

ELISMERT KITÜNŐ MINŐSÉGEK

Mindenütt! Kaphatók!

A nagymosás napja

nem rémes nap többé!

A szab. Szerecsen-szappan

használatával 100 db fehéreműt moshatunk fél nap alatt teljesen tisztára és szépre. A fehéremű még egyszer annyi ideig eltart, mint más szappan használatánál

A szab. Szerecsen-szappan

használatánál a fehéremű csak egyszer lesz mosva az eddigi háromszori helyett. Nem szükséges kéfével mosni vagy az ártalmas fehérítő-port használni. Megtakarítás idő-, tüzelő anyag- és munka-erőben. — Tökéletes ártalmatlanságáról bizonyítványt adott dr. Jolles Adolf cs. kir. törvényszéki szakértő.

Kapható minden nagyobb fűszer- és vegyeskereskedésben, valamint az I. bécsi fogyasztási egyletnél és az I. bécsi háziasszonyok egyleténél.

Főraktár: Wien I., Renngasse 6.

Takarmánynak.

Vetni való bükköny, zab, oberndorfi répa, lóhere, luczerna és muhar magot a legolcsóbb árban ajánl

Kohn Henrik

fűszerkereskedése

DEBRECZEN, RÓZSATÉR 12.

Keil Alajos-féle Padlózat-fénymáz

(Glasur)

legkittűnőbb mázólszer puha padló számára. 1 nagy palaczk ára frt 1.35.
1 kis palaczk ára 68 kr.

Viaszk-kenőcs legjobb és legegyszerűbb beeresztő szer kemény padló számára, 1 köcsög ára 60 kr.

Arany-fénymáz képkeret-ek stb beárnyozására. Egy kis palaczk ára 20 kr.

Mindenkor kapható:

Szent-Királyi Tivadarnál, Debreczenben.